

af de tre typer, hvilket ikke er tilfældet i IFKA-analysen.

Desuden er grænserne mellem formelle og uformelle uddannelsesaktiviteter flydende, hvorfor de adspurgte virksomheder givetvis vil have opfattet spørgsmålene forskelligt. Derved er det yderst vanskeligt at vurdere, hvor meget af specielt den virksomhedsinterne efteruddannelse som IFKA-analysen medtager.

Jeg hæfter mig også ved, at det i den private sektor iflg. IFKA især er de bløde kurser (samarbejde, personlig udvikling og kommunikation), der har haft vigende søgning, mens søgningen til faglige kurser har været mere stabil og det mest benyttede kursusemne i den private sektor i 2003. Derudover noterer jeg mig, at manglende tid angives som den klart væsentligste barriere for de private virksomheders efteruddannelsesaktivitet, mens det kun i mindre udstrækning er mangel på relevante kurser på markedet, som virksomhederne angiver som barriere.

Endelig vil jeg tilføje, at det angivne fald i virksomhedernes brug af efteruddannelse ikke synes at modsvares af et tilsvarende aktivitetsfald i den offentligt finansierede, erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse. Fra 2002 til 2003 kan således kun konstateres i et mindre fald i den samlede aktivitet, hvilket i høj grad skyldes tilbagegang på it-området, mens AMU-uddannelserne har haft en mindre stigning i aktiviteten.

Jeg vil fortsat følge udviklingen i offentlige og private virksomheders efterspørgsel efter efteruddannelsen tæt.

Spm. nr. S 4817

Til undervisningsministeren (23/7 04) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at alle i såvel den offentlige som den private sektor får den nødvendige efteruddannelse?«

Begrundelse

Ifølge Politiken den 23. juli 2004 får færre offentligt ansatte efteruddannelse, hvilket forekommer bekymrende, når man tager i betragtning, hvor vigtigt efteruddannelse er for alle medarbejdere for at kunne holde deres almene, faglige,

sociale og personlige kompetencer ajour. Og uanset at det er arbejdsgiverne i såvel den private som den offentlige sektor, der har ansvaret for efteruddannelsen, har staten en slags overordnet ansvar, hvilket bl.a. kan udøves, ved at staten sørger for, at brugerbetalingen er af en sådan størrelse, at det tilskynder til efteruddannelse, og at staten afsætter midler til efteruddannelse.

Svar (12/8 04)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Regeringen varetager målrettet – og vil fortsat varetage – dét, der i begrundelsen for spørgsmålet betegnes som »en slags overordnet ansvar« for voksen-, efter- og videreuddannelse. Der er bl.a. sikret mulighed for et bredt udbud af uddannelser målrettet arbejdsmarkedets behov og for en særlig prioritering af de medarbejdergrupper på såvel det private som det offentlige arbejdsmarked, der har kortest eller ingen grunduddannelse.

Voksen- og efteruddannelserne på grundlæggende niveau, dvs. til og med erhvervsuddannelsesniveau, omfattes af rådgivning fra Rådet for Erhvervsrettet Voksen- og Efteruddannelse (REVE) og de 12 paritetisk sammensatte efteruddannelsesudvalg, der dækker såvel det private som det offentlige arbejdsmarked. Gennem arbejdsmarkedets parters rådgivning sikres et aktuelt og relevant udbud af voksen- og efteruddannelse, som imødekommer virksomhedernes behov inden for den enkelte branche, samt en overordnet prioritering af den samlede voksen- og efteruddannelsesindsats for målgruppen af faglærte og ikke-faglærte.

Deltagerbetalingens størrelse fastsættes som en del af prioriteringen af voksen- og efteruddannelsesindsatsen. I 2004 er deltagerbetalingen henholdsvis 750 kr., 500 kr. eller 0 kr. pr. uge på dette område. Da kurserne er korte – den normale varighed er omkring en uge – er det min vurdering, at denne deltagerbetaling er på et niveau, som ikke vil afholde private og offentlige virksomheder fra at sende deres medarbejdere på relevant efteruddannelse.

Som eksempel kan nævnes, at der er udviklet en bred vifte af arbejdsmarkedsuddannelser inden for social- og sundhedsområdet (målrettet sosu-hjælpere og sosu-assistenten m.fl.) og det pædagogiske område (målrettet dagplejere og pædagogmedhjælpere). Uddannelserne er friholdt for deltagerbetaling som led i regeringens